

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010024
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320010024.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného S. S., nar. XX.XX.XXXX v A., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 2T/2/2020-226 zo dňa 09.06. 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2021 v Trnave, takto:

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému S. S., nar. XX.XX. XXXX v A., bytom N.

u k l a d á:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V ostatnej časti zostáva rozsudok nezmenený.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. S., nar. XX.XX. XXXX, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 2T/2/2020-226 zo dňa 09.06. 2021 okresný súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 30.06.2020, právoplatný dňa 30.06. 2020 v bodoch 1/ a 2/ pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, celý výrok o treste, majúci svoj podklad v zrušenom výroku o vine ako aj ďalšie výroky majúce vo výroku o vine svoj podklad. Zároveň obžalovaného uznal vinným v bode 1/-5/ z pokračovacieho zločinu krádeže

podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona, z toho v bode 1/ a 2/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona; v bode 3/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona; v bodoch 1/, 2/, 4/, 5/, 6/, 8/ z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona z toho v bode 1/, 2/ a 8/ spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v bode 7/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe

že

1/ dňa 19. januára 2019 v čas okolo 02:00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Y. P. a S. S. prišli na železničnú stanicu v N., kde po vypáčení plastového okna vnikli do priestorov čakárne, následne za pomoci páčidla poškodili vstupné bezpečnostné dvere do priestorov pokladní, odkiaľ nezisteným spôsobom vypáčili a poškodili plechové skrine a odcudzili oceľovú bezpečnostnú skrinku s finančnou hotovosťou, čím svojim konaním spôsobili poškodenej spoločnosti Železničná spoločnosť Slovensko a. s., so sídlom Bratislava, Rožňavská 1, IČO: 35914 939, krádežou škodu vo výške 925,75 Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 295 Eur,

2/ v dobe od 23:00 hod. dňa 31. januára 2019 do 01:00 hod. dňa 1. februára 2019 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Y. P. a S. S. v N. na ul. O. XXX/X vnikli na dvor neobývaného rodinného domu a to tým spôsobom, že preskočili oplotenie, následne prešli za rodinný dom, kde za pomoci páčidla vypáčili terasové dvere vedúce do priestorov rodinného domu, následne vnikli do domu, kde odcudzili kotol značky Protherm - Panther 24KOO a štyri pneumatiky značky Dunlop o rozmeroch AT20x7R10, pričom zároveň v dome poškodili tri zámky dverí, nachádzajúce sa na dverách pivnice, prízemnej garáže a vstupných dverách domu, čím svojim konaním spôsobili poškodenej S. X., bytom N., O. XXX/X krádežou škodu vo výške 510,- Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 12 Eur,

3/ dňa 23. februára 2019 v čase okolo 10:00 hod. v N. na ul. N. XXXX/X na byte nachádzajúcom sa na K. obytného domu vypáčil vstupné dvere do bytu vošiel dovnútra, kde v spálni zo vstavanej skrine odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1300,- Eur, šperky vyrobené zo zlata - pánsku obrúčku, dámsky prsteň, tri retiazky, retiazku s príveskom, prívesok v tvare srdca, platničku so znamením, náramok s platničkou a poškodenú retiazku, následne v chodbe zo skrine odcudzil finančnú hotovosť vo výške 80,- Eur uloženú v peňaženke, čím svojim konaním spôsobil poškodenému S. H., trvale bytom N., N. XXXX/X škodu vo výške 2.730 Eur,

4/ v čase od 18:30 hod. dňa 06. februára 2019 do 11:30 hod. dňa 07. februára 2019, v obci O. N. na H. J. nastaviteľnými kliešťami poškodil vložku zámku a kľučku hlavných vstupných dverí Rímskokatolíckeho kostola sv. Jakuba, vošiel do priestoru pod chórom, kde pomocou nastaviteľných klieští na pravom krídle mreže odstránil kovové oko s uzamknutým visacím zámkom, čo mu umožnilo mrežu otvoriť, následne prešiel do ďalšej časti kostola a z priestoru lavíc zobral voľne položenú drevenú a uzamknutú pokladnicu s milodarmi, ktorú preniesol do priestoru pod chórom, kde ju poškodil v oblasti zámku a následne z nej odcudzil hotovosť vo výške cca 100 Eur, čím svojim konaním spôsobil poškodenej Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Dolná Streda, Dolná Streda č. 290, IČO 34015868, krádežou hotovosti škodu vo výške 100,- Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 67,31 Eur,

5/ v presne nezistenom čase v období približne od 09:00 hod. do 16:45 hod. dňa 27. marca 2019 v Y. miestna časť S. na K. ulici číslo X univerzálnym posuvným kľúčom s čierno - žltou rukoväťou rozlomil cylindrickú vložku uzamykacieho mechanizmu zn. FAB riadne zamknutých bočných vchodových dverí Rímskokatolíckeho kostola a následne cez takto vylomené dvere vošiel dovnútra, kde nezisteným spôsobom vypáčil a poškodil uzamykacie mechanizmy, visací zámok a v jednom prípade do vonkajšej strany vyhol dvierka celkovo štyroch plechových pokladničiek určených na prijímanie finančných milodarov, z ktorých odcudzil peňažnú hotovosť cca 300 Eur, čím spôsobil Rímskokatolíckemu farskému úradu Trnava - Modranka odcudzením finančných prostriedkov škodu vo výške asi 300Eur a poškodením zámku a pokladničiek škodu vo výške 147,46 Eur,

6/ v presne nezistenom čase v období približne od 10:30 hod. dňa 31. marca 2019 do 10:00 hod. dňa 01. apríla 2019 v obci O. X. univerzálnym posuvným kľúčom s čierno - žltou rukoväťou rozlomil cylindrickú vložku uzamykacieho mechanizmu zn. FAB riadne zamknutých vstupných dvojkrídlových dverí miestneho Rímskokatolíckeho kostola a následne cez takto vylomené dvere vošiel dovnútra, kde nezisteným

spôsobom prekonal uzamknutie pokladničky určenej na prijímanie finančných milodarov, z ktorej ako aj ďalšej neuzamknutej pokladničky odcudzil peňažnú hotovosť cca 300 Eur, z priestorov kostola taktiež odcudzil mikrofón zn. AKG UHFHT 40 čiernej farby, mikrofón zn. Sound King EH002 s káblom čiernej farby a 3 ks kovových sakrálnych nádob na olej, čím spôsobil Rímskokatolíckemu farskému úradu Zavar odcudzením finančných prostriedkov a ostatných vecí škodu vo výške asi 450,- Eur a poškodením zámku škodu vo výške 15 Eur,

7/ dňa 25. októbra 2018 v čase od 21:00 hod. do 06:00 hod. dňa 26. októbra 2018 v meste N. na ul. E. nezisteným spôsobom poškodil zámok na kufri osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, EČ: SB-561BN ako aj palivovú nádrž, z ktorej vyteklo 20l benzínu, následne z priestorov vozidla odcudzil autorádio zn. Kenwood, kameru nezistenej značky na monitorovanie situácie v cestnej premávke, gola sadu nezistenej značky, lekárničku, sadu skrutkovačov, sadu rôzneho náradia, doklady od uvedeného vozidla - osvedčenie o evidencii časť I.,II. kartičky o technickej a emisnej kontrole a kartičku povinného zmluvného poistenia, čím svojím konaním spôsobil poškodenému Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. poškodením vo výške 226,28 Eur a krádežou vecí škodu vo výške 192 Eur,

8/ dňa 26.novembra 2018 v čase od 03:00 hod. do 04:00 hod. v meste N. na ul. G., pri bezdotykovej auto umývacej stanici spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou, presne nezisteným spôsobom, aj za pomoci veľkých štípacích klieští (tzv. Herkulesky) poškodil samoobslužný vysávač Dual Vacuum a to tým spôsobom, že odstránil modul na vkladanie mincí, následne vylomil kryt za ktorým sa nachádza pokladnička, na ktorej poškodil zámok, čím svojím konaním poškodenej spoločnosti I.C.A. Slovensko, s.r.o., so sídlom Záhradná 7, Sereď, IČO: 36 261 084 spôsobil škodu vo výške 300,- Eur,

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), písm. h), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona spoločný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

O náhrade škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona tak, že obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., korešpondenčná adresa G. XXX náhradu škody vo výške 400 eur a poškodenej spoločnosti I.C.A. Slovensko s.r.o., so sídlom Záhradná 7, Sereď, IČO: 36 261 084 náhradu škody vo výške 300 eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 226-228.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a oboznámením sa na vec vzťahujúceho materiálu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku učinil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, svoje konanie oľutoval. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného prijal a rozhodol, že dokazovanie vykoná len vo vzťahu k výroku o treste. Okresný súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona uložiť spoločný a úhrnný trest, preto zrušil výroky o vine rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 30.06.2020, právoplatného dňa 30.06.2020, ako aj celý výrok o treste a obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutkov jednotlivo tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pri úvahách o treste okresný súd prihliadal na charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pretože u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona, postupoval podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a uložil obžalovanému spoločný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor s odôvodnením na č.l. 231 a č.l. 238 a tiež obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu na č.l. 233.

Okresný prokurátor považuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste za nezákonný, pretože uložený trest je pod dolnou hranicou ustanovenej trestnej sadzby. Podľa jeho názoru bolo dôvodným uloženie trestu vo výmere 3 roky a 3 mesiace. Poukazuje na to, že skutky, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania spáchal obžalovaný v dňoch 25.10.2018 až 01.04.2019, sú teda čiastkovými útokmi

pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020 dňa 30.06.2020 (a to za skutok spáchaný dňa 24.03.2019). Tieto trestné činy tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, preto bolo na mieste uložiť obžalovanému spoločný trest po zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. Po aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona bolo následne dôvodným uloženie trestu v trvaní 3 roky a 3 mesiace, nie trest v trvaní 3 roky. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 3 mesiace.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora poukazuje na to, že výrok o treste napadnutého rozsudku považuje obžalovaný za nesprávny a nezákonný, avšak na rozdiel od tvrdenia okresného prokurátora v neprospech obžalovaného. Podľa názoru obžalovaného okresný súd nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne mal obžalovanému priznať dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože sa ku skutkom priznal, počas celého konania napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, prispel k objasneniu trestnej činnosti a zároveň nemal zohľadniť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona vzhľadom na povahu jeho predchádzajúcich odsúdení. U obžalovaného tak prevažoval počet poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, v dôsledku čoho mal súd postupovať podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3-inu. Ďalej poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 30.06.2020 súd nerozhodol len o jednom čiastkovom útoku zo dňa 24.03.2019, ale rozhodoval celkovo o 6 čiastkových útokoch pokračovacieho zločinu právne kvalifikovaného tak ako je uvedené v rozsudku, za ktoré skutky bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. V tomto konaní okresný súd rozhodoval o čiastkových útokoch, ktoré sú v pomere ku skutkom v trestnej veci vedenej Okresným súdom Trnava sp. zn. 6T/25/2020 menšej závažnosti. Ďalej poukazuje na to, že v tomto konaní súd prejednával skutky, za ktoré je možné uložiť trest, ktorého horná hranica neprevyšuje ani len trest uložený v konaní sp. zn. 6T/25/2020, v ktorom konaní súd zohľadnil všetky skutočnosti relevantné pre uloženie trestu, ktoré už v tomto konaní zohľadňovať nemal. Tým, že okresný súd v tejto veci opätovne prihliadol na skutočnosti, na ktoré už raz prihliadol v konaní sp. zn. 6T/25/2020, pričítal ich na ťarchu obžalovaného dvojnásobne, v dôsledku čoho obžalovanému uložil nezákonný a neprimeraný trest. Z uvedeného dôvodu mal byť obžalovanému uložený trest v takej výške, ako ho uložil Okresný súd Trnava v konaní sp. zn. 6T/25/2020. V tomto prípade nebol dôvod uložiť obžalovanému prísnejší trest. Ak by súd konanie neposudzoval konanie obžalovaného ako pokračovací trestný čin, bol by daný dôvod na upustenie od uloženie súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, pretože ostatne uložený trest v trvaní 30 mesiacov je na nápravu obžalovaného dostatočný. Má za to, že okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne zohľadnil § 34 Trestného zákona. Odvolanie okresného prokurátora považuje v celom rozsahu za nedôvodné.

Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný, a to čo do výroku o treste ako aj konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo, namietajúc, že okresný súd nedostatočne zohľadnil všetky relevantné skutkové okolnosti prejednáwanej veci, osobné pomery obžalovaného, podstatné chyby konania, porušenie ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť náležité objasnenie veci. Namieťa tiež nesprávne právne posúdenie veci, ako aj to, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Ďalej namieťa neprimeranosť uloženého trestu, vzhľadom na to, že sa ku skutkom priznal, svoje konanie oľutoval, prejavil ochotu nahradiť spôsobenú škodu. Súd mal podľa obžalovaného zväžiť upustenie od potrestania vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie vo veci vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 6T/25/2020, a to aj vzhľadom na osobné pomery obžalovaného a jeho postoj k spáchaniu trestnej činnosti. Navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol o upustení uloženia trestu, alternatívne podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V doplnení odvolania obžalovaný poukazuje na spoluprácu s OČTK počas celého konania, už v prípravnom konaní sa k spáchaniu skutkov priznal, skutky oľutoval. Následne sa ku skutkom priznal aj v konaní pred súdom v podobe vyhlásenia o vine. Podľa obžalovaného okresný súd nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností, správne mal obžalovanému priznať dve poľahčujúce

okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, a neprihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a tomu následne prispôbiť úpravu trestnej sadzby. Poukazuje tiež na svoj vek (37 rokov) a motiváciu viesť riadny život bez toho, aby sa ďalej dopúšťal páchania trestnej činnosti. V ďalšom texte už ide o uvádzanie totožných skutočností ako vo vyjadrení obžalovaného k odvolaniu okresného prokurátora ako aj v odvolaní.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 23.11.2021 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu ako aj náhradného obhajcu obžalovaného, na ktorom oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním okresného prokurátora, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a požiadal o konanie v jeho neprítomnosti, a tiež v neprítomnosti poškodených a ich splnomocnencov. Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak ako navrhla v odvolaní. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania, navrhol odvolaniu vyhovieť a obžalovanému uložiť primeraný trest, resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu. Náhradný obhajca sa pridržiaval prejavu obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ však ide o uložený trest, odvolací súd zistil pochybenie, na ktoré poukazoval okresný prokurátor v odvolaní, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušiť a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že tak okresný prokurátor ako aj obžalovaný napadli rozsudok okresného súdu výlučne čo do výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, preto okresný súd so súhlasom okresného prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012).

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. Požiadavka primeranosti trestu je naplnená nielen formálnym postupom v zmysle zákonných ustanovení, ale tiež zohľadnením relevantných skutkových okolností. Primeranosť trestu je totižto nevyhnutným

predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnená požiadavka primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Z vykonaného dokazovania, najmä s poukazom na históriu trestnej činnosti obžalovaného vyplýva, že skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný v tejto trestnej veci (t.j. skutky v bode 7/ a 8/) predstavujú čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu (pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona), za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020 zo dňa 30.06.2020, čo odôvodňuje uloženie spoločného trestu v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona. Zároveň však obžalovaný spáchal skutky vo viacčinnom súbehu, ktorá skutočnosť odôvodňovala popri uložení spoločného trestu súčasné uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa činu najprísnejšie trestného, v tomto prípade podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona (s prihliadnutím na všetky čiastkové útoky), za ktorý je možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody na 3 až 10 rokov. Odvolací súd v celom rozsahu súhlasí rovnako aj s ustálením jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo nutné podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upraviť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, a teda upravená trestná sadzba bola v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Do tretice odvolací súd súhlasí aj s postupom okresného súdu, keď postupom per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona pristúpil k zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Okresný súd však pochybil, keď pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona nerespektoval ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu analogicky vzťahujúcim sa na konanie po vyhlásení obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Dolná hranica trestnej sadzby v tomto prípade predstavovala 5 rokov a 4 mesiace (viď odôvodnenie vyššie), pričom po úprave trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona znížená dolná hranica trestnej sadzby o 1/3-inu predstavovala 3 roky 6 mesiacov (keď 1/3-ina z trestnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace predstavuje 1 rok a 9 mesiacov, o ktorú čas bolo potrebné znížiť upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby). Pokiaľ okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, takýto trest nebol zákonným a odvolacia námietka okresného prokurátora bola v celom rozsahu dôvodná. V dôsledku uvedeného pochybenia odvolací súd pristúpil k uloženiu spoločného a úhrnného trestu obžalovanému v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, čo je trest na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby.

Odvolací súd považuje takýto trest za zákonný, spravodlivý, zároveň zodpovedajúci prvkom generálnej ako aj individuálnej prevencie. Z odpisu registra trestov na obžalovaného je zrejme, že obžalovaný sa páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, išlo prevažne o majetkovú trestnú činnosť, u obžalovaného je prítomná recidíva, najmä vo vzťahu k páchaniu trestného činu krádeže. Od páchania trestnej činnosti obžalovaného neodradili ani predchádzajúce odsúdenia, k protiprávnej činnosti nezaujal kajúcny postoj. Na uvedenom nič nemení ani jeho prehlásenie o motivácii viesť riadny život bez páchania trestnej činnosti, toto odvolací súd považuje za účelové a tendenčné. Obžalovaný mal v minulosti opakovane možnosť preukázať polepšenie, čo sa však nestalo. Práve naopak, obžalovaný sa opakovane, v krátkych časových intervaloch dopúšťal páchania trestnej činnosti, preto v tomto prípade nebolo možné uvažovať nad uložením iného trestu ako trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, keď sa domáhal uplatnenia postupu podľa § 44 Trestného zákona (t.j. upustenia od uloženia trestu), túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. K uvedenému odvolací súd poukazuje závery rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej pri rozhodovaní o vine a spoločnom treste postupom podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona (tak ako je tomu aj v tejto veci) neprichádza do úvahy použitie ustanovenia § 44 Trestného zákona o upustení od súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu, pretože zrušením výroku o vine a celého výroku o treste podľa § 41 ods. 3 Trestného

zákona už neexistuje trest, voči ktorému by mal byť nový spoločný trest dostatočný. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 23To/18/2021 zo dňa 23.04.2011, publikované ako judikát R 12/2013).

Za nedôvodnú je nutné považovať aj námietku vo vzťahu k ustáleniu poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností, keď obžalovaný sa domáha pričítania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a vypusteniu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, k tomu odvolací súd poukazuje na to, že napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti predpokladá aktívnu, konkrétnu a právne významnú pomoc obvineného adresným orgánom, ktorá vedie k reálnemu objasneniu trestnej činnosti tak, aby bol naplnený základný účel trestného konania. Musí ísť o takú kvalitu činnosti obvineného, bez ktorej by k objasneniu trestnej činnosti nemuselo dôjsť, resp. došlo len s nepomernými ťažkosťami. Samotná skutočnosť, že obžalovaný sa dostavil na výsluch pre orgány činné v trestnom konaní (čo je napokon jeho povinnosť) a už v štádiu vyšetrovania sa priznal k spáchaniu skutkov nepostačuje na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Okrem priznania sa a popisu skutku neposkytol orgánom činným v trestnom konaní žiadnu inú, pre trestné konanie relevantnú pomoc. Na tomto mieste je potrebné poukázať na to, že obžalovaného zo spáchania skutkov nevyvrátiteľne usvedčujú stopy DNA zaistené na mieste spáchania skutkov, a teda orgány činné v trestnom konaní mali jednoznačný usvedčujúci dôkaz, na podklade ktorého bolo možné obžalovanému vzniesť obvinenie a to aj bez toho, aby sa obžalovaný k spáchaniu skutkov priznal. Pokiaľ ide o priznanie sa, túto skutočnosť okresný súd a rovnako odvolací súd zohľadnil v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o nestotožnenie sa s priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, poukazujúc na povahu predchádzajúcich odsúdení, ani v tomto smere nemožno dať obžalovanému za pravdu. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa trestného činu krádeže dopustil celkom sedemkrát. Okrem uvedeného sa obžalovaný v minulosti dopúšťal aj inej majetkovej trestnej činnosti, ide teda o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, v podstate páchal druhovo rovnakú trestnú činnosť, čo je samo o sebe práve dôvodom na zohľadnenie tejto priťažujúcej okolnosti.

K nestotožneniu sa obžalovaného s vyhodnotením poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností, a tiež k námietke o nedostatočnom zohľadnení všetkých skutkových okolností relevantných pre uloženie trestu odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že obvinený (obžalovaný) sa nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa, resp. odvolacieho súdu obsiahnutými v ich rozhodnutiach, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených týmito súdmi. Inými slovami povedané, právo na spravodlivý proces nie je možné vykladať tak, že zaručuje obvinenému právo na také rozhodnutie, aké zodpovedá jeho predstavám a požiadavkám na proces dokazovania. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/62/2020 zo dňa 05.10.2020).

Nemožno súhlasiť ani s tvrdením obžalovaného o akomsi dvojitom pričítaní relevantných skutočností (pričom nie je zrejme aké skutočnosti mal obžalovaný na mysli) pre ukládanie trestu, keď tieto skutočnosti zohľadnil už Okresný súd Trnava v konaní sp. zn. 6T/25/2020. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť obžalovaného práve na výrok napadnutého rozsudku, keď okresný súd v tomto konaní samostatným výrokom zrušil výrok o vine ako aj celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/25/2020, z čoho je celkom zrejme, že pokiaľ bol rozsudok sp. zn. 6T/25/2020 zrušený, k žiadnemu duplicitnému zohľadneniu akýchkoľvek skutočností logicky nemohlo dôjsť. V prípade zrušenia ostatného rozhodnutia došlo napadnutým rozsudkom v tejto veci k nahradeniu výroku o vine a treste rozsudku sp. zn. 6T/25/2020, t.j. k novému odsúdeniu a uloženiu trestu. Nejde o duplicitné odsúdenie popri odsúdení vo veci sp. zn. 6T/24/2020, ale k nahradeniu tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, vzhľadom na absenciu odvolania vo vzťahu k tomuto výroku a obmedzený revízný princíp tento výrok nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Práve zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uloženie trestu a spôsob ich výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a zároveň odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd úplne na záver v reakcii na rozsiahle odvolanie obžalovaného a rozsiahle vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.